

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ	การประเมินมูลค่านันทนาการของอุทยานแห่งชาติ ดอยสุเทพ-ปุย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่	
ผู้เขียน	นายปริญญา สุทธิสุภา	
ปริญญา	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต	
คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ	ผศ.ดร. ประเสริฐ ไชยทิพย์	ประธานกรรมการ
	ผศ. กาญจนา โชคถาวร	กรรมการ
	ผศ. วชิร พฤทธิกานนท์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การประเมินมูลค่านันทนาการของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์สำคัญสามประการ คือ (1) เพื่อศึกษาลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย (2) วิเคราะห์สมการอุปสงค์ของการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย (3) สามารถประเมินมูลค่าคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านนันทนาการของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย โดยใช้แบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคล และแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบแบ่งโซน

จากการประมวลผลตามแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคล พบว่ารูปแบบสมการอุปสงค์การท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ที่เหมาะสมที่สุด อยู่ในรูปแบบสมการล็อกคู โดยมีตัวแปรอิสระ คือ ต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางท่องเที่ยว และตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยที่ต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางท่องเที่ยวมีผลเชิงลบกับจำนวนครั้งของการมาท่องเที่ยวครั้งก่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้ง อายุของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์เชิงลบกับจำนวนครั้งที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นักท่องเที่ยวเพศชายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับจำนวนครั้งที่มาเที่ยวอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากการประมวลผลตามแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบ

แบ่งโซน พบว่า รูปแบบสมการอุปสงค์การท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ที่เหมาะสมที่สุด คือ แบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบแบ่งโซน แบ่งตามเขตที่มาของนักท่องเที่ยว ซึ่งอยู่ในรูปแบบสมการลอการิทึม โดยมีตัวแปรอิสระ คือ ต้นทุนเฉพาะค่าเดินทางท่องเที่ยว มีผลเชิงลบกับจำนวนครั้งของการมาท่องเที่ยวก่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ที่ได้จากแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบส่วนบุคคล พบว่า มูลค่าส่วนเกินผู้บริโภคต่อคน เท่ากับ 13,452.84 บาท และมูลค่าต้นทุนการของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยเท่ากับ 54,526.29 ล้านบาทต่อปี แต่เนื่องจากจำนวนพื้นที่ทั้งหมดของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยเท่ากับ 163,162.5 ไร่ จึงได้มูลค่าต้นทุนการของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยเท่ากับ 334,184 บาทต่อไร่ต่อปี และมีจำนวนครั้งของการมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยโดยเฉลี่ยต่อปี 3.8225 ครั้ง ดังนั้นได้มูลค่าส่วนเกินผู้บริโภคต่อการมาแต่ละครั้ง เท่ากับ 3,519.38 บาท และจากแบบจำลองต้นทุนการท่องเที่ยวแบบแบ่งโซน พบว่า มูลค่าต้นทุนการของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยเท่ากับ 13,196.52 ล้านบาทต่อปี และเนื่องจากจำนวนพื้นที่ทั้งหมดของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยเท่ากับ 163,162.5 ไร่ จึงได้มูลค่าต้นทุนการของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยเท่ากับ 80,879.6 บาทต่อไร่ต่อปี

สรุปจากผลการศึกษานี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเชิงวิชาการในการศึกษาเส้นอุปสงค์ของการท่องเที่ยวด้านนันทนาการ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ภาครัฐและภาคเอกชนนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนงานในการจัดการสภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย และสามารถนำมูลค่าต้นทุนการไปประยุกต์เพื่อเปรียบเทียบกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีลักษณะนันทนาการ ใกล้เคียงกัน โดยวิธีการส่งผ่านผลประโยชน์ และสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์และประเมินโครงการโดยวิธีการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ ในด้านที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งมูลค่าทางเศรษฐกิจที่ได้เหล่านี้เป็นต้นทุนด้านสิ่งแวดล้อมเปรียบเสมือนต้นทุนของโครงการเช่นกัน

Independent Study Title	Valuation of Recreation of Doi Suthep-Pui National Park Muang, Chiang Mai		
Author	Mr. Prinya Suthasupa		
Degree	Master of Economics		
Independent Study Advisory Committee	Asst.Prof.Dr.Prasert Chaitip	Chairperson	
	Asst.Prof.Kanjana Choktavon	Member	
	Asst.Prof.Vatcharee Phruksikanon	Member	

ABSTRACT

This study on “Valuation of Recreation of Doi Suthep-Pui National Park” in Chiang Mai Province has three objectives: 1) to study the socio - economic characteristics of visitors to Doi Suthep-Pui National Park; 2) to analyze the recreation demand functions for visiting Doi Suthep-Pui National Park; 3) to estimate the recreational value of Doi Suthep-Pui National Park by an individual travel cost model and zonal travel cost model.

This study found that the most appropriate recreation demand function had a double-logarithm form. The individual travel cost model used the socio-economic characteristics of Thai tourists and travel cost as independent variables. The empirical results showed that travel costs were negatively related to the number of visits to Doi Suthep-Pui National Park at a statistically significant level. In addition, age was negatively related to the number of visits to Doi Suthep-Pui National Park at a significant degree as well. But, male visitors was positively related to the frequency of visits to Doi Suthep-Pui National Park at a significant level. From the result of zonal travel cost model, it was shown that the most appropriate recreation demand function for visiting Doi Suthep-Pui National Park was zonal travel cost model classified by the source of visitors

having a double-logarithm form with travel cost as independent variable which was negatively related to the number of visits to Doi Suthep-Pui National Park at a significant level.

The estimated results from the individual travel cost model were as follows: consumer surplus was estimated at baht 13,452.84 per visitor and the recreational value of Doi Suthep-Pui National Park was 54,526.29 million baht per year but the Doi Suthep-Pui National Park total area covers 163,162.5 rai; therefore the recreational value of Doi Suthep-Pui National Park was 334,184 baht per rai per year and the frequency of visits to Doi Suthep-Pui National Park was 3.8225 trips per year; therefore consumer surplus was at baht 3,519.38 per trip. From zonal travel cost model, it was showed that the recreational value of Doi Suthep-Pui National Park was 13,196.52 million Bath per year and with the total area of 163,162.5 rai, then the recreational value of Doi Suthep-Pui National Park was 80,879.6 baht per rai per year.

The conclusions from this study can be used as academic information in studying recreation demand functions. It is also useful for the public and the private sectors for planning and managing the environment of recreation in Doi Suthep-Pui National Park. Moreover, the recreation value of Doi Suthep-Pui National Park can be applied in comparing with other recreational projects by using the benefit transfer method and can further be used to analyze and evaluate investment projects which might have impact on the environment by using cost-benefit analysis. These economic values are environmental costs and likely to be project cost as well.